

## عنوان مقاله:

مطالعه تطبیقی مفهوم آستانگی در معماری ورودی بناهای مذهبی مطالعه موردی: هند، چین و ایران

## محل انتشار:

فصلنامه معماری سبز، دوره 9، شماره 1 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

## نویسندگان:

بیبا بنی اسدی - دانشجوی دکتری معماری، گروه معماری دانشگاه تهران جنوب؛

ژیلا رضا خانی - دکتری تخصصی معماری از دانشگاه تهران، دانشکده هنرهای زیبا

## خلاصه مقاله:

نگاه ساده انگارانه به بعضی مفاهیم مانند مفهوم «آستانه» باعث فراموشی ابعاد معنایی آن شده است. شخصیت بخشی و انرژی انتقال برای عبور از یک فضا به فضای دیگر و ساخت فضاهای قدرتمند که وظیفه اصلی انتقال را بر عهده دارند، ضروری است. از این رو بررسی مفهوم «آستانگی»، می تواند طیف وسیعی از معانی مرتبط با فضا و مکان را در برگیرد که بر حس حضور تاثیر گذاشته و فضا را واجد معنا کند. حال آنکه مفهوم «آستانگی» در معماری، چه مراتبی بر روابط میان محدوده های معماری مترتب است و فضای آستانه ورودی در معماری بناهای مذهبی کشورهای آسیایی به چه صورت بیان شده و چه تفاوت هایی و شباهتهایی بایکدیگر دارند؟ از جمله سوالات مطرح در این پژوهش است. روش به کار گرفته در این پژوهش توصیفی-تحلیلی و استدلال منطقی با بررسی های اسناد کتابخانه ای است. یافته های تحقیق در 5 دسته کالبد، کارکرد، بصری، معنا و جوهری دسته بندی شد. نتایج تحقیق نشان می دهد که در معماری مساجد ایران نسبت به معابد گذشته هر 3 کشور و مساجد کشور هند و چین در بحث جوهرخیال در ورودی بنا توجه ویژه ای نشان داده شده است.

## کلمات کلیدی:

آستانگی ورودی، بناهای مذهبی، هند، چین، ایران

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1707520>

